

ningssammensætning, afvandring, gennemsnitsindkomster, eksisterende serviceniveauer og transport til og fra arbejde, således at områder med de største problemer også sikres den største støtte.

2. at tillade kommuner at opføre erhvervsejendomme på op til 1.000 m² på de i § 9 omtalte vilkår (industrihuse) til personer, der agter at etablere en ny produktion.«

Bemærkningerne begrundet forslaget. Af disse skal især fremhæves begrundelsen for den under 1. foreslåede ændring:

»Som egnsudviklingsloven er formet, og som den administreres, kommer støtten fortrinsvis de større byer til gode, hvorved de mindre kommuners og bysamfunds problemer forøges. Udviklingen i de større byer har en positiv afsmitningseffekt, hvorfor folketal, indkomster og servicegrad stiger i disses nære opland. De samfund, der ligger uden for »magneternes« rækkevidde, omdannes derimod gradvis til gammelmandssamfund eller hyggelige tornerosebyer med meget få udviklingsmuligheder, selv om det erkendes af alle, at miljøet i de små samfund er overordentlig værdifuldt.

I disse samfund må det tilstræbes at skabe arbejdspladser, så en begrænset udbygning kan finde sted og den ressourcekrævende kørsel formindskes: Forslaget indeholder bestemmelser om indførelse af glidende og varierende støttesatser baseret på arbejdsløshedsprocenter, befolkningssammensætning, afvandring, gennemsnitsindkomster, transport til og fra arbejde og serviceniveau, således at områder med de største problemer også sikres den største støtte.«

Under forslagens 1. behandling fremhævede både *ministeren* og den socialdemokratiske ordfører, at de for så vidt angår forslagens pkt. 2 ikke kunne se noget problem, idet der allerede i dag var mulighed for, at personer eller selskaber, der opretter nye virksomheder eller påbegynder nye produktioner, kan leje eller købe erhvervsbygninger, opført i henhold til egnsudviklingslovens § 9, når grundlaget for de pågældendes virksomheder i øvrigt er acceptabelt.

Om det under pkt. 1 rejste forslag fandt *ministeren*, at det ikke var hensigtsmæssigt at ændre afgrænsningen af egnsudviklingsområderne nu. Egsudviklingsrådet er, oplyste han, indstillet på i 1980 eller 1981 at tage spørgsmålet om disses afgrænsning op til fornyet overvejelse, set i lyset af de godkendte regionplaner. Den socialdemokratiske ordfører tilsluttede sig dette synspunkt, men fandt, ligesom de øvrige ordførere, at en drøftelse af disse problemer ville være nyttig og burde foregå i erhvervsudvalget.

Erhvervsudvalget afgav ikke betænkning over forslaget.